

Is de Sabbat nog van kracht voor Christenen?

In dit supplement wordt het onderwerp sabbat behandeld. Door wie is de sabbat gemaakt en voor wie? Is de sabbat afgeschaft? Zo ja door wie, wanneer en waarom? Heeft Christus de zondag gevierd?

Dat Gods mensen de zevende dag als een rustdag in acht dienen te houden vloeit voort uit het vierde gebod. Het vierde gebod zegt: "Gedenk de sabbatdag dat gij die heiligt; zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God; en dan zult gij geen werk doen ..." (Ex. 20:8-10). Waarom heeft God eigenlijk de zevende dag als rustdag geboden? Had Hij daarmee een special doel voor ogen, en zo ja, wat is dat doel?

Waarom is er zo'n controverse en verdeeldheid over dit ene gebod, terwijl de meeste mensen, inclusief religieuze leiders en hun kerken, nauwelijks van mening verschillen over de andere negen geboden? Volgens Jezus Christus is de sabbatdag gemaakt voor de mens: "En Hij (Jezus Christus) zeide tot hen: de sabbat is gemaakt voor de mens en niet de mens voor de sabbat. Alzo is de Zoon des mensen Heer ook over de sabbat" (Markus 2:27-28).

Indien de sabbatdag gemaakt is voor de mens, wie was het dan die de sabbat maakte?

Het evangelie van Johannes openbaart Wie alles gemaakt heeft: "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God....Alle dingen zijn door HET WOORD geworden en zonder dit is geen ding geworden dat geworden is. In het Woord was leven, en het leven was het licht der mensen ... Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid" (Johannes 1:1,3-4,14-15). Dit "Woord" was Christus en Christus

was met God sinds alle eeuwigheid. Christus was God! Volgens de apostel Johannes werden alle dingen (inclusief de sabbatdag) gemaakt door HEM- Jezus Christus. Met andere woorden: God schiep alles door Jezus Christus. De apostel Paulus bevestigt dat: "...Alle dingen zijn door Hem (Christus) en tot Hem geschapen, en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem; en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente" (Kolossenzen 1:17,18). Geen wonder dat Jezus Christus zei dat Hij als maker van de sabbat "heer over de sabbat" is. Daarmee heeft Jezus de sabbat die in Zijn tijd onderhouden werd als de zevende dag erkend! **De sabbat werd gemaakt door Jezus Christus en werd gemaakt voor de mens.** Niet slechts voor een uitverkoren groep mensen, zoals de Joden of Christenen, neen, de sabbat werd gemaakt **voor alle mensen.** Als de sabbat gemaakt is voor de mensheid, dan moet dit gebeurd zijn ten tijde van de schepping van de mens: "En God zeide: Laat Ons (meervoud de Vader en het Woord) mensen maken naar ons beeld en gelijkenis... En God schiep de mens naar Zijn beeld, naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen" (Genesis 1:26-27). Vers 13 vertelt ons dat dit op de zesde dag van de scheppingsweek gebeurde. Verder was de mens het laatste wezen dat God schiep op die dag. Hoe schiep God de Sabbat? Genesis 2:2-3: "Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, RUSTTE HIJ OP DE ZEVENDE DAG EN HEILIGDE DIE, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had

gebracht".

Op de zevende dag rustte God en schiep aldus de sabbat door te RUSTEN.

Toekomstige tijd heiligen?

God heiligde de zevende dag. Wat betekent deze heiliging? Heiligen betekent volgens het woordenboek: "Iets bestemmen voor God, voor heilig erkennen, wijden aan". Deze dag is anders dan de overige dagen, afgezonderd en voor een heilig doel bestemd.

Het is een dag c.q. tijdsruimte voor lichamelijke rust en heilige samenkomst om God te vereren (Leviticus 23:3).

Wat God eigenlijk deed was de TOEKOMSTIGE TIJD HEILIG MAKEN!

God heeft, voor zolang er mensen zijn, deze steeds terugkerende tijdsruimte van de zevende dag van elke week geheiligd. Alleen God heeft de macht of gezag om de toekomstige tijd te heiligen. Dat heeft Hij met de zondag NIET gedaan!

Geen mens of menselijke organisatie is op zichzelf heilig en is derhalve in staat noch bevoegd om tijd te HEILIGEN. In de tien geboden heeft God ons opdracht gegeven om DIEZELFDE tijdsspanne heilig te houden.

Telkens als deze tijdsruimte aanbreekt bevinden we ons in een door God geheiligde tijd. Het maakt dus wel degelijk uit welke dag men in acht neemt!

Begin en einde van een bijbelse dag

Wanneer begint de zevende dag voor God? Onze algemene regel om een nieuwe dag bij middernacht te beginnen is een willekeurig menselijk gebruik. God echter, die de hemellichamen schiep en in beweging zette om het verloop van de tijd

aan te geven (Genesis 1: 14), telt de dagen anders – **van avond tot avond**. Bij God beginnen en eindigen dagen bij zonsondergang. Dit wordt duidelijk gemaakt in het scheppingsverslag van Genesis 1, nadat God de dag van de nacht gescheiden heeft: “Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag” (vers 5). “Avond” wordt eerst genoemd, gevolgd door “morgen”. God beschrijft de schepping van iedere dag met dezelfde woorden (vers 8, 13, 19, 23, 31). In de Bijbel begon de avond als de zon onderging (Jozua 8:29) en op dat tijdstip begon een nieuwe dag.

God gebood ook zijn sabbatten te houden “van avond tot avond”. Dit kunnen we aantonen aan de hand van de Verzoendag die ook als een sabbatdag wordt beschouwd: “Het zal u een volkomen sabbat zijn en gij zult u verootmoedigen. **Op de negende van de maand, des avonds, van avond tot avond, zult gij uw sabbat vieren**” (Leviticus 23: 32).

Dit is het bijbelse principe voor het begin en het einde van de dagen (Ex. 12:18). Ook in het Nieuwe Testament werden de dagen op dezelfde wijze bepaald. Markus 1:32 vermeldt dat men na het ondergaan van de zon, wat het einde betekende van een sabbatdag, vele ernstig zieken naar Jezus bracht om genezen te worden. Men had tot na de sabbat gewacht om Hem te benaderen. De Joodse leiders wilden niet dat deze zieken op de sabbat voor genezing naar Jezus kwamen. De evangelisten vermelden ook dat Jozef van Arimathea het lichaam van Jezus **vóór de avond** in de grafombe legde, omdat de lichamen niet op de sabbat aan het kruis mochten blijven hangen (Mattheüs 27:57-60; Markus 15:42-46, Lukas 23:50-54, Johannes 19:31).

God bepaalt het begin en het einde van dagen en door de gehele Bijbel wordt deze dag gehouden van avond tot avond, van zonsondergang tot zonsondergang. **Welke dag is nu de zevende dag: zaterdag of zondag?** Indien we de correcte aanduiding van avond tot avond hanteren, hebben we de keuze tussen twee mogelijkheden: vrijdag van avond tot avond en zaterdag van avond tot avond.

De sabbat opnieuw geopenbaard
God heeft tijdens de scheppingsweek **alleen** de zevende dag geheiligd. De

Israëlieten waren als slaven van de Egyptenaren totaal vergeten welke dag ze moesten heiligen. De Egyptenaren hielden geen sabbat en verplichtten de Israëlieten evengoed op de sabbat slavenarbeid te verrichten, zodat zij op den duur de sabbat niet meer onderhielden. God echter, die alles weet en bijhoudt, heeft hen op een wonderbaarlijke wijze aangewezen welke dag de sabbatdag was.

Twee maanden na de uittocht uit Egypte kwamen de Israëlieten aan in de wildernis van Sin. Dit was voordat zij bij de berg Sinai arriveerden en dus voordat zij de tien geboden hadden ontvangen. “Toen zeide de HERE tot Mozes: Zie, Ik zal voor u brood uit de hemel laten regenen; dan zal het volk uitgaan en verzamelen zoveel als voor elke dag nodig is, opdat Ik het op de proef stelle, of het al dan niet wandelt naar mijn wet. En als zij op de zesde dag bereiden wat zij hebben binnengebracht, dan zal dit dubbel zoveel zijn als wat zij op de andere dagen verzamelen” (Exodus 16:4-5)

In de verzen 19-26 laat God op wonderbaarlijke wijze zien welke dag de zevende dag was voor God door niet alleen op de sabbat geen manna te geven, maar ook door het manna van de zesde dag te conserveren op de zevende dag:

“En Mozes zeide tot hen: Niemand late ervan over tot de morgen. Maar sommigen luisterden niet naar Mozes en lieten ervan over tot de morgen, maar toen was het bedorven van de wormen en stonk. En Mozes werd toornig op hen. Zij nu verzamelden het elke morgen ieder naar zijn behoefte; maar als de zon heet werd, smolt het. En op de zesde dag verzamelden zij tweemaal zoveel brood, twee gomer voor ieder; en al de vorsten der vergadering kwamen het Mozes berichten. Toen zeide hij tot hen: Dit is wat de HERE gezegd heeft: een rustdag, een heilige sabbat is het morgen voor de HERE; bakt wat gij bakken wilt en kookt wat gij koken wilt; laat al wat overblijft liggen om het tot de volgende morgen te bewaren. Zij lieten het dan tot de volgende morgen liggen, zoals Mozes bevolen had; toen stonk het niet, en er waren geen maden in. Voorts zeide Mozes: Eet dit vandaag, want heden is het sabbat voor de HERE, vandaag zult gij het niet vinden op het veld. Zes dagen zult gij het verzamelen, maar op de zevende dag is het sabbat;

dan is het er niet” (Exodus 16:19-26). God heeft hen opnieuw geopenbaard welke tijdsruimte Hij in de toekomst geheiligd heeft. **Dit voorval van het manna illustreert dat het voor God wel degelijk uitmaakt dat de juiste dag wordt geheiligd.**

Een teken tussen God en Zijn Volk

De sabbat werd ook een teken tussen God en Zijn volk (Ex 31:13, 17). Vaak werden de Israëlieten gestraft als ze afweken van God en Zijn sabbatten schonden. De profeet Ezechiël sprak in naam van God vanuit Babylon, nadat hijzelf en velen van het koninkrijk van Juda in ballingschap waren weggevoerd. Hij schreef: ”Ook gaf Ik hun mijn sabbatten **als een teken tussen Mij en hen**, opdat zij zouden weten, dat Ik, de HERE, hen heilig. .. Mijn sabbatten ontheiligden zij ten zeerste, omdat zij mijn verordeningen verwierpen, niet naar mijn inzettingen wandelden en mijn sabbatten ontheiligden, want hun hart ging uit naar hun afgoden” (Ezechiël 20:12-13, 22:26). Later keerden velen van de Joodse ballingen terug uit Babylon en zij begrepen uit de boodschappen van Ezechiël en Jeremia (17:22,27) dat hun land verwoest werd vanwege het overtreden van Gods wet, waarbij het schenden van de sabbat één van hun voornaamste zonden was.

De Joden onderhielden deze dag daarna in de eeuwen die volgden tot aan de tijd van Christus met toevoeging van vele menselijke bepalingen.

Christus onderhield de sabbat zoals de Joden

Ook Christus onderhield dezelfde sabbatdag die de Joden in Zijn tijd hielden. Het feit dat Christus nooit zondigde, geeft te kennen dat Christus het vierde gebod in acht nam! Zou Hij hierin gezondigd hebben (I Johannes 3:4) dan kon Hij geen volmaakt offer voor ons zijn (I Petrus 2:22; Efeziërs 5:2). Met andere woorden: Christus onderhield dus de juiste rustdag. Christus heeft nooit een andere dag dan de sabbat onderhouden, dus ook niet de zondag! In de eerste vermelding van de sabbat in het Nieuwe Testament staat het volgende: ”En Hij (Jezus Christus)

kwam te Nazaret, waar Hij opgevoed was, en Hij ging volgens Zijn gewoonte op de sabbatdag naar de synagoge en stond op om voor te lezen” (Lukas 4:16).

Christus gaf volgens Zijn gewoonte onderwijs op de sabbat in de synagoge (Markus 6:2, Lukas 13:10).

Ook genas Jezus vele zieken op de sabbat. De oversten van de synagoge waren niet blij met genezingen op de sabbat en zeiden tegen de schare: “Zes dagen zijn er, waarop gewerkt moet worden, komt dan om u te laten genezen en niet op de sabbatdag” (Lukas 13: 12-14).

Jezus erkende dat het sabbat was, maar benadrukte dat de sabbatdag een tijd van bevrijding voorstelt, van losmaken uit gebondenheid (Lukas 13:15-17).

De sabbatdag die in de tijd van Christus door Jezus en Zijn apostelen werd gehouden moest voor wat betreft dag en tijdstip de juiste zijn geweest. Het begon op de zesde dag bij zonsondergang en eindigde op de zevende dag bij zonsondergang. In Markus 1:21-32 lezen we dat Jezus in vers 21 op de sabbatdag naar de synagoge ging en in vers 32 lezen we dat bij zonsondergang (met andere woorden na de sabbatdag) de zieken naar Hem kwamen.

De Joden werden ongeveer 40 jaren na de kruisiging van Jezus Christus door de Romeinen in twee etappes uit hun land gezet, namelijk tijdens de Diaspora van ca. 70 na Chr. onder Titus, die later keizer werd, en tijdens die van ca. 133 na Chr. onder keizer Hadrianus. Ze zijn sindsdien over alle landen verspreid gaan wonen en hebben onafhankelijk van elkaar de juiste sabbatdag, die ook Jezus gehouden heeft, intact bewaard tot de dag van vandaag.

“Wat is dan het voorrecht van de Jood, of wat is het nut van de besnijdenis? Velerlei in elk opzicht. In de eerste plaats toch dit, dat hun de woorden Gods zijn toevertrouwd” (Rom 3:1-2). Aan de Joden zijn niet alleen Gods woorden toevertrouwd, maar ook het behoud van de juiste dag en het juiste tijdstip van de zevende dag!

Toch denken sommigen ten onrechte dat Jezus kwam om Gods heilige wet inclusief het sabbatgebod omver te werpen en af te schaffen als norm voor het menselijk gedrag. Jezus zei zelf: “Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben

niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet een jota of een tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied.

Wie dan een van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen” (Mattheüs 5: 17-19).

Hoe komt het dan dat de meeste Christenen de zondag zijn gaan vieren, terwijl de Joden nog dezelfde sabbat bleven houden die Jezus ook hield, van vrijdagavond tot zaterdagavond?

Is de sabbat nu ineens de zondag geworden? Wie heeft nu Gods vierde gebod ontbonden?

De zondagse rustdag zoals we die kennen begint en eindigt om middernacht, wat op zichzelf al indruist tegen Gods bepalingen van avond tot avond.

De Wikipedia encyclopedie op internet zegt het volgende hierover:

“Ook het Oude Testament van de Bijbel laat een week bestaande uit zeven dagen zien. De wereld werd geschapen in zes dagen. Op de zevende dag rustte God uit. In de joodse religie is dat de sabbat. Het christendom nam deze joodse opvatting over, maar *verschoof* de rustdag van zaterdag naar zondag” (zie <http://nl.wikipedia.org/wiki/week>).

De zondag werd volgens de encyclopedie Wikipedia pas 400 na Christus officieel ingevoerd: “In het Christendom is de zondag de wekelijkse rustdag, maar de eerste Joodse christenen hielden nog de sabbat, zoals dat nu nog steeds het geval is in het jodendom, bij de zevendedagsbaptisten en de zevendedagsadventisten. In het Oude of Nieuwe Testament staat niet dat de zondag de rustdag is, maar de meeste kerken houden op zondag hun eredienst....” (zie <http://nl.wikipedia.org/wiki/Zondag>).

De invoering van de zondag als rustdag in plaats van de zaterdag is niet geschied doordat God van middernacht tot middernacht heeft gerust net als toen de sabbat werd gemaakt, maar vond plaats onder de Romeinse keizer Constantijn de Grote (Constantinus). Door Constantijn werd in een edict in 321 na Chr. zowel aan zijn heidense als aan zijn christelijke onderdanen de zondag aanbevolen als de “eerbiedwaardige dag voor de verering van de Zon”. De sabbat werd in 321 na Chr.

gewijzigd door het Romeinse Rijk (zie [http://nl.wikipedia.org/wiki/Sabbat_\(christendom\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Sabbat_(christendom)))!

Op de website van de Evangelische Omroep (www.eo.nl) bij het onderwerp “zondagsdwaling” staat het volgende: “Officieel werd de zondag als rustdag ingevoerd door (keizer) Constantijn de Grote. Zijn zondagswet legde het Concilie van Laodicea in het jaar 367 officieel vast. Voortaan zou de zondag de officiële rustdag voor christenen zijn” (zie <http://www.eo.nl/magazines/visie/artikel-detail/de-zondagsdwaling>).

De profet Daniel heeft geprofeteerd wat het Romeinse Rijk zou doen: “Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen des Allerhoogsten te gronde richten; hij zal er op uit zijn **tijden en wet** te veranderen, en zij zullen in zijn macht gegeven worden voor een tijd en tijden en een halve tijd” (Daniël 7:25).

Christenen in de Nieuwtestamentische periode hielden in navolging van Christus de zaterdag (sabbat) als rustdag want dat was de rustdag die God geboden had (Lukas 23:56).

Gods sabbat is voor altoos

God heeft de toekomstige tijdsruimte vanaf de schepping geheiligd voor zolang er mensen zijn, immers de sabbat is gemaakt voor de mens. Ook heeft God de sabbat als teken gesteld tussen Hem en Zijn volk Israël van geslacht tot geslacht voor altoos: “Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar mijn sabbatten moet gij onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik de HERE ben, die u heilig. ... Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos, want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept” (Ex 31:13, 17).

Het geslacht van de Israëlieten bestaat nog in deze tijd. Zelfs vlak voor Christus' terugkomst worden 144.000 van de fysieke Israëlieten die in Christus geloven verzegeld. Dit gebeurt vóórdát de 7 bazuinen worden geblazen ter bescherming tegen de dag des Heren (Openbaring 6:17; 7:1-4). Israëlieten zijn niet alleen Joden, maar ook mensen van de 10 verloren stammen van Israël, waaronder mensen uit de Verenigde Staten, Verenigd Koninkrijk, Nederland en andere Noord-Europese naties (voor meer informatie, vraag ons boekje:

“Verenigde Staten en Groot Brittannië in bijbelse profetie” aan). Dus tot vlak voor de terugkomst van Jezus Christus bestaat het geslacht van Israël nog en daarmee ook hun verplichting om de sabbat heilig te houden als teken tussen hen en God. God heeft tijdens de scheppingsweek niet twee dagen of twee toekomstige tijdsruimten geheiligd, één voor de Israëlieten en één voor de christenen. God heeft maar één dag geheiligd voor alle mensen, zowel Israëlieten als heidenen. God kent geen twee soorten christenen: Israëlieten die zich tot het christendom bekeren en heidenen die zich tot het christendom bekeren. Wij christenen zijn allen één in Christus Jezus (Galaten 3:28). Ook van de volkeren die vanuit Bijbels standpunt tot de heidenen worden gerekend en die zich tot het Christendom bekeren wordt verwacht dat zij de sabbat van God in ere houden: “Zo zegt de HERE: Onderhoudt het recht en doet gerechtigheid, want Mijn heil staat gereed om te komen en mijn gerechtigheid om zich te openbaren (met andere woorden: een tijdstip vlak voor Christus terugkomst, opmerking GN). Welzalig de sterveling die dit doet, en het mensenkind dat daaraan vasthoudt; die acht geeft op de sabbat, zodat hij hem niet ontheiligt, en acht geeft op zijn hand, zodat zij niets kwaads doet. Laat dan de vreemdeling die zich bij de HERE aansloot, niet zeggen: De HERE zal mij zeker afzonderen van zijn volk; ... En de vreemdelingen die zich bij de HERE aansloten om Hem te dienen, en om de naam des HEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, **al- len die de sabbat onderhouden**, zodat zij hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan mijn verbond: hen zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op mijn altaar, want mijn huis zal een bedehuis heten voor alle volken” (Jesaja 56:1-7).

Mensen hebben niet de macht of het recht om Gods rustdag, nota bene één van de tien geboden, te veranderen onder aanvoering van allerlei onterechte argumenten. Bepaal voor uzelf of u de onderstaande argumenten steekhoudend vindt:

a) “Christus is op een zondag opgestaan en daarom is de sabbat in zondag veranderd en aangezien we met Christus zijn opgewekt is ook een nieuwe rustdag van kracht geworden.” Christus keurt het

zeker niet goed indien mensen een eeuw later het sabbatsgebod of één der kleinste geboden ontbinden of veranderen.

b) “De apostelen kwamen op de eerste dag samen om brood te breken. De eerste dag van de week is dus derhalve een dag van samenkomsten” (Hand 20:7). Dit samenkomen heeft niets te maken met een nieuwe rustdag of eredienst van het Nieuwe Testament. Brood breken slaat op het eten van een maaltijd na de zonsondergang die op een sabbat volgt. De christenen kwamen in de eerste eeuw nog samen op de sabbat voor een heilige samenkomst. Als de zon ondergaat begint de eerste dag van de week. Dan is het aannemelijk om na de sabbat als de zon onder is gegaan (en de eerste dag van de week is aangebroken) een gezamenlijke maaltijd met de gelovigen te nuttigen. Brood breken verwijst hier niet naar het nieuwtestamentische Pascha dat éénmaal per jaar wordt herdacht.

c) “Het sabbatsgebod wordt niet herhaald in het Nieuwe Testament. Daarom is de sabbat afgeschaft”. Dit is totaal onjuist, aangezien het sabbatsgebod een onderdeel is van de tien geboden en deze hoeven derhalve niet herhaald te worden.

d) “Collectes werden op de eerste dag van de week tijdens een eredienst opgehaald (I Korinthiërs 16:1-2).” Maar hier staat: “elke eerste dag der week legde ieder uwer naar vermogen THUIS iets weg en hij spare dit op, opdat er niet eerst na mijn komst inzamelingen moeten gehouden worden.” Merk op dat iedereen dit thuis deed. Het werd niet naar een kerkdienst gebracht maar pas als Paulus langskwam in één van zijn reizen werd het ingezameld.

e) “Paulus schafte de sabbat af in Romeinen 14:5-6, Kolossenzen 2:16-17 en Galaten 4:9-10.” Bij al deze teksten worden dagen genoemd maar van Gods heilige sabbat is hier geen sprake. Bedenk bij deze teksten ook dat dezelfde Paulus meer dan 25 jaren na de dood van Jezus Christus in Romeinen 7:12 schreef: “Zo is dan de WET HEILIG, en ook het gebod (inclusief het sabbatsgebod opmerking GN) is heilig en RECHT-VAARDIG en GOED.”

Conclusie

Nergens in zowel het Oude als het Nieuwe Testament wordt notie gemaakt dat Gods rustdag werd veranderd in de

zondag. Aangezien Jezus Christus niet zondigde, heeft Hij het vierde gebod, ofwel de juiste sabbatdag gehouden, namelijk die van de Joden. De verschuiving van zaterdag naar zondag vond veel later plaats dan het op schrift stellen van het Nieuwe Testament. Niet omdat God later op de zondag van middernacht tot middernacht is gaan rusten maar omdat onder de Romeinse keizers gebruiken van het Judaïsme, waaronder het houden van de sabbat, streng verboden werden. Hierdoor werden blijkbaar vele vroegere christenen ertoe gebracht afstand te nemen van de zevende dag en over te gaan tot het houden van de zondag, die volgens de Romeinse geschiedenis als de dag van de zon werd vereerd. God wil dat we Hem in geest en WAARHEID aanbidden (Joh 4:24). Gods woord is waarheid. De zondag is heidens en niet bijbels en berust derhalve niet op waarheid. Gods sabbat loopt van avond tot avond. Hij begint op vrijdag bij zonsondergang en eindigt op zaterdag bij zonsondergang.

Indien u meer wilt weten over dit onderwerp, vraagt u dan onze gratis brochure aan: “**De Bijbelse Rustdag Zaterdag of Zondag?**”

Seminar: Gods komende Koninkrijk

United Church of God in Nederland nodigt al de lezers van The Good News uit om een seminar bij te wonen met als thema: Gods Koninkrijk.

God zal spoedig Zijn Koninkrijk op aarde vestigen na Christus’ terugkomst! Wat is dit Koninkrijk? Voor wie is het?

Er is volop gelegenheid om vragen te stellen en met UCG kennis te maken. Inmiddels is al een aantal seminars gehouden. Wilt u ook dit gratis seminar bijwonen? Het volgende seminar zal gehouden worden in:

Antwerpen op 9 september 2012

Tijdstip en locatie zullen o.a. via onze website bekend worden gemaakt. Mogelijk zal in de toekomst bij voldoende participatie een reguliere bijbelstudie in Antwerpen van start kunnen gaan.

Nieuwe Nederlandstalige boekjes

- Is er leven na dood?
- Evolutie of Schepping, maakt het uit wat u gelooft?

Bestel deze boekjes, zonder kosten, via onze website of vraag deze schriftelijk aan.